

TER OVERDENKING.... _____ door **O. Vossema** _____

Het samengestelde gezin van God

Een ‘samengesteld gezin’, wie had daar tientallen jaren geleden van gehoord? Weinigen denk ik. Maar tegenwoordig aan de orde van de dag. Dat komt zo. Mensen maken wel eens een verkeerde keuze m.b.t. hun levenspartner. Kan gebeuren, niets menselijks is ons vreemd. Maar de gevolgen blijken later groot.

Twee mensen besluiten dan uit elkaar te gaan, maar er zijn al kinderen. Dat zijn hele lastige dingen voor die kinderen. Hun eigen moeder krijgt weer een relatie. En hun vader ook, want alleen is ook maar alleen. En hoe ga je daar allemaal mee om als kind? En dan nog omgangsregelingen treffen waarin iedereen zich kan vinden. Het ene weekend hier en het andere weekend daar, en wat moet er met de hond?

Zo krijg je wel veel opa’s en oma’s. Zeer complex allemaal, want er heeft zich wel wat afgespeeld voordat het gedoe begon. Dat heeft meestal zeer grote gevolgen vooral voor de jongere generatie: frustraties, bindingsangst, om maar iets te noemen. Wie kun je nog écht in vertrouwen nemen en waar kun je met je problemen terecht? Bij wie kun je even uithuilen en een schouder vinden of een arm om je heen? Dit soort vragen en problemen

nemen hand-over-hand toe in de ‘moderne’ samenleving. Ook voor de groep vaders en moeders erg lastig en complex. Hoe ga je ermee om als jou zoon of dochter in alles op jou ex lijkt?

Bij de Heere God niets van dat alles. Hij heeft iedereen, zonder uitzondering, even lief. Immers, allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God (Rom. 3:23). Dus wat dat betreft gelukkig geen enkel onderscheid.

Er bestaat in de Bijbel geen enkel verschil in mensen voor wat betreft de liefde van de Heere God. Bij Hem is absoluut geen aanzien des persoons. Leeftijd, huidskleur, geartheid, zijn absoluut niet aan de orde. Wat je allemaal hebt uitgespookt ook al niet. Christus Jezus gaf Zijn leven voor iedereen. Hij gaf Zijn leven voor alle mensen (1 Joh. 3:16; Joh. 3:16). En

ons (geestelijk) leven is mét Christus verborgen in God (Kol. 3:3). In de laatste zeven brieven van Paulus worden nooit beperkingen genoemd m.b.t. ons aardse bestaan en in hoeverre we meegaan in Gods genade en liefde. Het lijkt me toe dat wij dan ook niet op geen enkele manier onderscheid kunnen maken m.b.t. onze medegelovigen. Kennen wij medegelovigen in onze omgeving die (naar wij menen) iets verkeerd hebben gedaan of gezegd? Was het één woordje of een blik? Zoiets kan gemakkelijk invloed hebben in onderlinge relaties van gelovigen. Maar het wordt er een stuk gemakkelijker van als we iedereen aanvaarden, zoals de Heere God ons in Christus aanvaard heeft - Filippenzen 2:3-5: “Wees niet te egoïstisch en probeer niet de eer naar u toe te trekken of een ander te bedriegen. Maar wees nederig en sla een ander hoger aan dan jezelf” (Het Boek). Paulus moet door zijn grote ommekeer wel veel vijanden gehad hebben onder oud collega’s, e.d. Maar hij rept daar met geen woord over in al zijn brieven. Hij

verkondigt een super blijde boodschap aan iedereen, waar dan ook. En ook bij de Heere God is geen aanzien des persoons; geen onderscheid in wat dan ook. Dat is even een meevaller voor ons! “Wees met elkaar (!!!) dan mijn navolgers”, lezen we in Filippenzen 3:17. Lees ook de volgende verzen en eigen je dit toe a.u.b. Het helpt en verlicht. Je hoeft niet meer steeds te onthouden met welke medegelovige je hoe omgaat. Het leven wordt een stuk eenvoudiger door. De Heere God heeft a.h.w. ook een zeer complex samengesteld gezin met vogels van allerlei pluimage. Hij stuurde Zijn Zoon om die allemaal, zonder uitzondering, te redden. En die verlossing is honderd procent geslaagd. Dat reddingsplan was onvoorstelbaar groots en ieder mens omvattend.

1 Timotheüs 2:6: “Hij heeft Zich gegeven tot een losprijs voor allen. Dit is het getuigenis op de door God bestemde tijd”. U leest het zelf: géén uitzonderingen. Pak van m’n hart!

